

Miskolci Egyetem
Gépészmérnöki és Informatikai Kar
Informatikai Intézet
Alkalmazott Informatikai Intézeti Tanszék

ET Erőforrás tervezés Resource Planning

2019/20 2. félév

12. rész

Dr. Kulcsár Gyula
egyetemi docens

Többcélú optimalizálási feladatok megoldása

Tartalom

- Többcélú optimalizálás
- Megoldási módszerek
- Relatív változásra alapozott módszer
- Alkalmazási példák

Többcélú optimalizálás

- Döntési változók
- Korlátozások, feltételek
- Célfüggvények

$$f_k : S \rightarrow \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$$

$$f_k(s) \rightarrow \min$$

$$s \in S, \forall k \in \{1, 2, \dots, K\}$$

s egy megengedett megoldás

S a megengedett megoldások halmaza

f_k egy célfüggvény

K a célfüggvények száma

Megoldási módszerek

- Súlyozott célfüggvények alkalmazása
- Hierarchikus optimalizálás
- Célprogramozás
- Párhuzamos (Pareto) megközelítés
- ...
- Új megközelítés: relatív minősítés

Súlyozott célfüggvények alkalmazása

A többcélú optimalizálási feladatok egyik gyakran alkalmazott megoldási módszere az, hogy visszavezetik azokat valamilyen technika alkalmazásával egycélú optimalizálási feladatra. Legtöbbször erre a célra valamilyen összetett függvényt használnak – amely gyakran a célfüggvények súlyozott lineáris kombinációja –, és annak az optimumát próbálják meghatározni. Ennek a módszernek a nehézségét a súlyozótényezők értékének megadása jelenti, mivel ennek megválasztásától nagymértékben függ az optimális megoldás. Alkalmazását tovább nehezíti az, hogy nem különíthető el élesen a különböző célfüggvények összeadásához szükséges normalizálás és a fontosságbeli különbségek kifejezésére irányuló prioritások kiosztásának művelete.

$$Z: S \rightarrow \mathfrak{R}, \quad Z(s) = \sum_{k=1}^K (a_k \cdot f_k(s))$$

Hierarchikus optimalizálás

Az egycélú optimalizálásra visszavezető módszerektől jelentős mértékben eltérő megközelítést valósít meg a hierarchikus optimalizálás. Ennek során a különböző célfüggvények között valamilyen rangsort felállítva, az adott sorrendnek megfelelően egyenként kerül sor a célfüggvények optimumpontjának meghatározására, figyelembe véve a korábban elért eredmények köré felállított tartományokban engedélyezett mozgásokat. Legnagyobb hátránya ennek a módszernek az, hogy a célfüggvények fontosságának időbeli változását nagyon nehezen tudja követni.

Célprogramozás

A hierarchikus optimalizálási megközelítéshez hasonló a célprogramozás módszerének alapgondolata is. Ebben a megközelítésben a különböző célfüggvényeket a lehetőségekhez mérten át kell transzformálni speciális korlátozásokká. Ezt követően olyan megoldás megtalálására kell koncentrálni, amely az ilyen módon kibővített korlátozásokat maradéktalanul kielégíti és a megmaradt egyetlen célfüggvény szempontjából a legjobb megoldásnak tekinthető. Dinamikus rendszerben, amikor az aktuális célfüggvénykészlet összetétele és az összetevők fontossága időről időre változik, az algoritmikus megoldás dominanciája miatt nehezen adaptálható a módszer.

Párhuzamos (Pareto) megközelítés

Két megoldás minőségének összehasonlítása során a célfüggvények értékein túlmenően logikai kifejezések is szerepet játszanak.. Nincs szükség a célfüggvények értékészletének egységesítésére, mert a különböző megoldások esetében is rendre csak ugyanolyan típusú célfüggvények kerülnek összehasonlításra. A cél egy olyan s_p megoldás megtalálása, melyről bármely irányba elmozdulva, a környezetében nincs olyan s' megoldás, amelyik legalább egy célfüggvény értékében jobb s_p megoldásnál úgy, hogy az összes többi célfüggvény értéke legalább ugyanolyan jó mint az s_p megoldás értékei. A módszer alkalmazhatóságát részben korlátozza az, hogy a célfüggvények eltérő fontossága a felhasználó által ilyenkor közvetlenül nem befolyásolható. Másrészt az összehasonlításra alkalmas megoldások generálása meglehetősen nehézkessé válhat nagyméretű, tagolt, nem homogén megoldástérben.

Relatív minősítés

Megoldás változatok értékelésének matematikai modellje

Új megközelítés: relatív minősítés

$$s_x, s_y \in S \quad a, b \in \mathfrak{R}$$

$$D : \mathfrak{R}^2 \rightarrow \mathfrak{R} \quad D(a, b) = \begin{cases} 0, & \text{ha } \max(a, b) = 0 \\ \frac{b - a}{\max(a, b)}, & \text{egyébként} \end{cases}$$

$$w_k \in \mathfrak{R} \quad w_k \geq 0 \quad \forall k \in \{1, 2, \dots, K\}$$

$$F : S^2 \rightarrow \mathfrak{R} \quad F(s_x, s_y) = \sum_{k=1}^K (w_k \cdot D(f_k(s_x), f_k(s_y)))$$

Megoldások minősítése többcélú kereső eljárásokban

Az $F(s_x, s_y)$ előjeles függvényérték kifejezi az s_y megoldás s_x megoldáshoz viszonyított relatív minőségét.

$$(s_y ? s_x) := (F(s_x, s_y) ? 0)$$

s_y jobb megoldás mint s_x ha $F(s_x, s_y) < 0$

s_y és s_x azonosan jó megoldások ha $F(s_x, s_y) = 0$

s_y rosszabb megoldás mint s_x ha $F(s_x, s_y) > 0$

Egycélú keresés Többcélú keresés

- Tabu keresés (TS), Szimulált hűtés (SA),
- Genetikus algoritmus (GA) ...

Relatív minősítés

Az új módszer alkalmazásának lényege az, hogy két megoldás jóságának az összehasonlítása nem a megoldások külön-külön vett abszolút jóságának valamilyen módszerrel végrehajtott számszerűsítésén, majd ezek összehasonlításának eredményén alapul, hanem az egyik megoldásnak a másikhoz viszonyított (relatív) jósága kerül számszerűsítésre, és ennek alapján dönthető el az, hogy melyik tekinthető jobb megoldásnak.

A prioritások szerepe

A célfüggvényekhez rendelt w_k prioritások (változók) növelik a módszer rugalmasságát azáltal, hogy interaktív bemenő paraméterekként funkcionálnak. Ez lehetővé teszi, hogy a felhasználó az egymástól független aktuális w_k értékek megadásával egyszerűen definiálhassa az egyes célfüggvények figyelembevételének kívánatos mértékét a döntési szituációban. Ezeknek a prioritásoknak nincs függvény-normálási szerepe, kizárólag a célfüggvényben kifejezett döntéshozási szempont aktuális fontosságát fejezik ki. Gyakorlati szempontból a prioritásértékek nulla és egy célszerűen választott pozitív felső korlát közötti intervallumból kaphatnak értéket.

Illusztratív példa 1

Feladat:

Ismerjük egy többcélú optimalizálási feladat két különböző megoldását: s_1 és s_2 .

Adott két célfüggvény: f_1 és f_2 .

A célfüggvények értékét minimalizálni szeretnék.

A relatív változások módszerét használjuk.

Az alkalmazott prioritások: $w_1 = 3$ és $w_2 = 7$.

A célfüggvények értékei a két megoldás esetében:

$$f_1(s_1) = 3$$

$$f_2(s_1) = 150$$

$$f_1(s_2) = 5$$

$$f_2(s_2) = 120$$

Melyik tekinthető jobb megoldásnak?

Illusztratív példa 1

Megoldás:

1. lépés: Számoljuk ki minden komponens célfüggvény szempontjából a relatív változás mértékét!

$$D(f_1(s_1), f_1(s_2)) = \frac{5-3}{\max(3,5)} = 0,4$$

$$D(f_2(s_1), f_2(s_2)) = \frac{120-150}{\max(150,120)} = -0,2$$

2. lépés: Számoljuk ki a súlyozott relatív változások összegét!

$$\begin{aligned} F(s_1, s_2) &= \sum_{k=1}^K (w_k D(f_k(s_1), f_k(s_2))) \\ &= F(s_1, s_2) = 3 \cdot 0,4 + 7 \cdot -0,2 = -0,2 \end{aligned}$$

3. lépés: Értékeljük a megoldásokat!

Mivel $F(s_1, s_2) < 0$, így s_2 jobb megoldás mint s_1 .

Illusztratív példa 2

Prioritások	w_1	w_2	w_3	w_4	w_5	w_6	w_7	w_8
	1	1	1	1	1	1	1	1
Célfüggvények	f_1	f_2	f_3	f_4	f_5	f_6	f_7	f_8
$f_k(s_x)$	0	0	0	17	680	9,45	1353,97	26,15
$f_k(s_y)$	0	0	0	17	635	9,53	1525,63	26,30
$D(f_k(s_x), f_k(s_y))$	0	0	0	0	-0,0662	0,0084	0,1125	0,0057
$w_k * D(f_k(s_x), f_k(s_y))$	0	0	0	0	-0,0662	0,0084	0,1125	0,0057
$F(s_x, s_y)$	0,0604							

Illusztratív példa 3

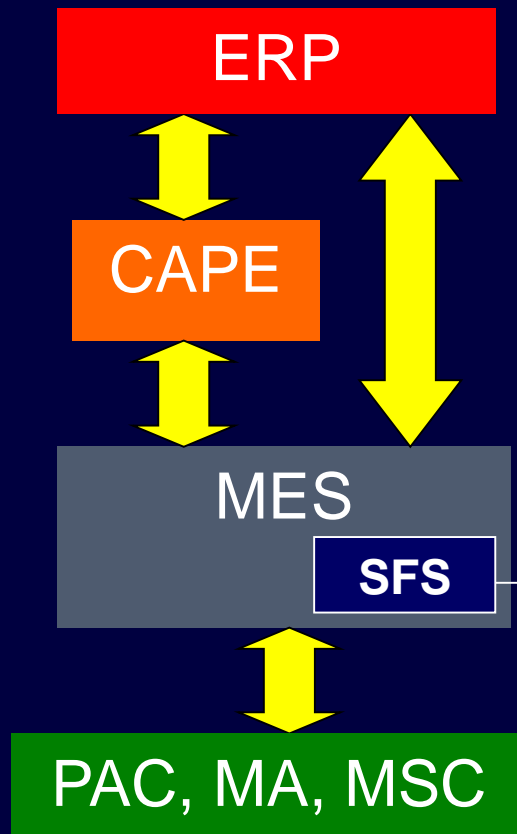
Prioritások	w_1	w_2	w_3	w_4	w_5	w_6	w_7	w_8
	5	5	10	5	5	5	1	10
Célfüggvények	f_1	f_2	f_3	f_4	f_5	f_6	f_7	f_8
$f_k(s_x)$	0	0	0	17	680	9,45	1353,97	26,15
$f_k(s_y)$	0	0	0	17	635	9,53	1525,63	26,30
$D(f_k(s_x), f_k(s_y))$	0	0	0	0	-0,0662	0,0084	0,1125	0,0057
$w_k * D(f_k(s_x), f_k(s_y))$	0	0	0	0	-0,3309	0,0420	0,1125	0,0570
$F(s_x, s_y)$	-0,1194							

Illusztratív példa 4

Prioritások	w_1	w_2	w_3	w_4	w_5	w_6	w_7	w_8
	5	5	10	5	5	5	<u>3</u>	10
Célfüggvények	f_1	f_2	f_3	f_4	f_5	f_6	f_7	f_8
$f_k(s_x)$	0	0	0	17	680	9,45	1353,97	26,15
$f_k(s_y)$	0	0	0	17	635	9,53	1525,63	26,30
$D(f_k(s_x), f_k(s_y))$	0	0	0	0	-0,0662	0,0084	0,1125	0,0057
$w_k * D(f_k(s_x), f_k(s_y))$	0	0	0	0	-0,3309	0,0420	<u>0,3376</u>	0,0570
$F(s_x, s_y)$	<u>0,1057</u>							

Termelésstervezési és -irányítási
feladatok megoldása
többcélú keresési módszer
alkalmazásával

Alkalmazási példa: termelésprogramozás

SFS: Shop Floor Scheduling

Rövid távú, műhelyszintű ütemezés

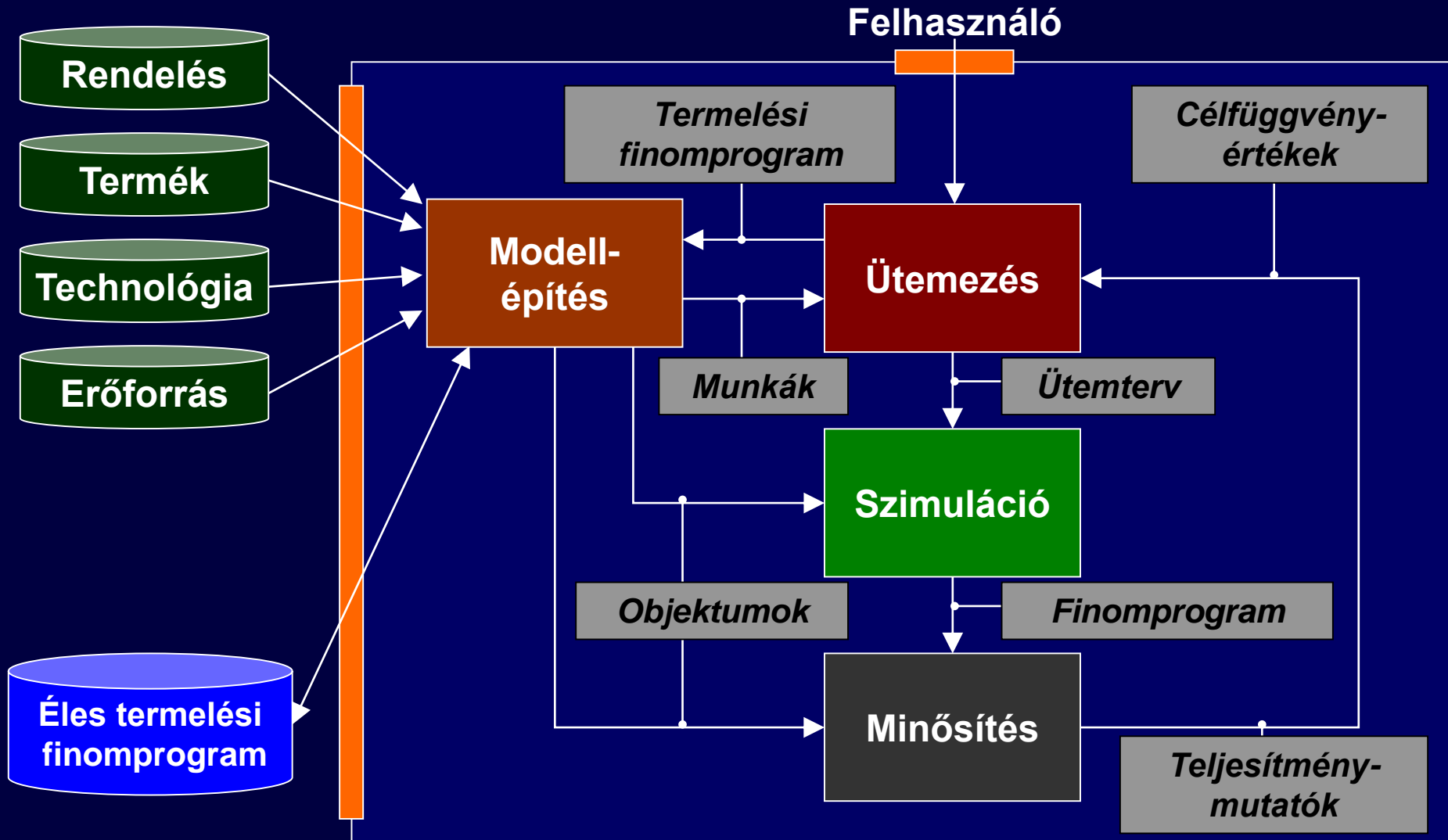
Bemenet:

- Belső rendelések
- Termék adatok
- Technológiai adatok
- Erőforrás adatok
- Anyag és komponens adatok
- Ütemezési célok

Kimenet:

- Termelési finomprogram
 - Munkák és erőforrások összerendelése
 - Tervezett tevékenységek
 - Tervezett időadatok

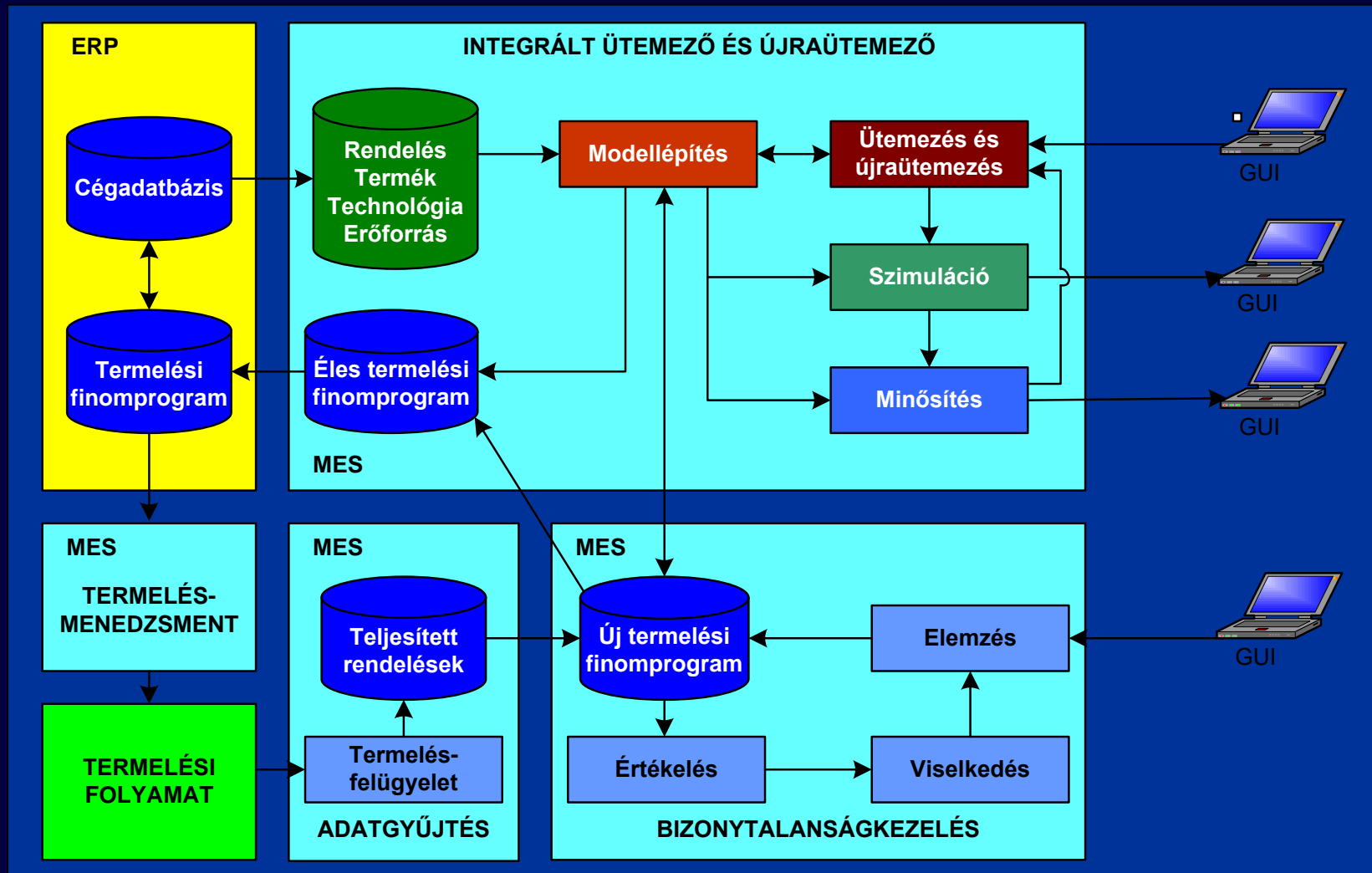
Alkalmazási példa: megoldási koncepció

Újraütemezés: a gyártásirányítás eszköze

- Kihívások:
 - Végrehajtás alatt álló, megszakított ütemterv
 - Valós folyamatok bizonytalanságai, állapotai
 - Összetett újraütemezési célok
 - Megváltozott rendelések és erőforráskörnyezet
 - Speciális korlátozások
- Ütemezési modell és módszerek kiterjesztése:
 - Célfüggvények a változtatások számszerűsítésére
 - Zárolási technikák
 - Továbbfejlesztett kereső operátorok

Integrált termelésprogramozás

Összefoglalás

- Többcélú optimalizálás
- Megoldási módszerek
- Relatív változásra alapozott módszer
- Alkalmazási példák

Köszönöm a figyelmet!

Az előadásvázlat elérhető az alábbi webcímen:

<http://ait.iit.uni-miskolc.hu/~kulcsar/serv07.htm>